

Владика Јован пет година на трону Епископа славонских

На празник Светих новомученика јасеновачких, Његово Преосвештенство Епископ славонски г. Јован обележио је пету годишњицу устоличења у трон Епископа пакрачко-славонских служећи свету Литургију у манастиру Јасеновцу. У наставку доносимо пригодно обраћање свештенства Епископије славонске:

Године 2014. на свом редовном засједању Свети Архијерејски Сабор Српске Православне Цркве изабрао је Епископа липљанског г. Јована, викара Патријарха српског, за епархијског архијереја Епископије славонске. Тога дана окренута је нова страница у славној историји Епархије славонске.

Дошавши на трон страдалне епископије, наслиједивши сада умировљеног Епископа славонског г. Саву, који је у тешким годинама после рата деведесетих година успио поставити основне темеље за функционисање Епархије, епископ Јован креће у један од најтежих повјерених му задатака у служби Цркве Христове.

Епископија пакрачко-славонска, катедра која је настала у вријеме обнове

Пећке Патријаршије 1557. године оснивањем Пожешке Митрополије са сједиштем у манастиру Ораховици, колијевком православља у Славонији, која броји пет пожешких Митрополита и двадесет и седам пакрачко-славонских Епископа, до избора епископа Јована, која у себи прожима дух науке, богословља, гдје су по предању проповједали и крштавали Света браћа Кирило и Методије, гдје се подвизавао Свети Висарион Пакрански Саваит. Епископија која у себи кроз своје архипастире носи дух културе, учености, профињености, али срчаности свога вјерног народа који је у свим временима чувао и сачувао вјеру и идентитет.

Пакрац, као сједиште Епископа пакрачких и славонских, у којем су столовали епископи Кирило Живковић, оснивач Епископске књижнице – Библиотеке Епископије пакрачко-славонске, Никанор Грујић, Мирон Николић, еминентна имена архипастира пакрачких, који су за совом оставили неизбрисив духовни печат свога времена и дјеловања, постао је не само центар Пакрачког Владичанства, него центар науке, културе, вјерско и културно сједиште православних Срба Западне Славоније.

Кроз све невоље које су протекле, ратни вихор Другог свјетског рата, затим ратне деведесете године на самом крају двадесетог вијека, донијеле су велико страдање Славоније. Страдање народа, храмова, објеката, егзодус народа, опустошена Славонија, неколико свештеника, градилиште Саборног храма Свете Тројице, рушевине Владичанског двора у Пакрацу, десетине срушених храмова и парохијских домова, бунари и гробнице с моштима мученика Славоније, дочекали су епископа Јована на дан његова устоличења на празник Светих новомученика јасеновачких, 13. септембра 2014. године у Пакрацу.

Света архијерејска Литургија, коју је служио Његова Светост Патријарх српски г. Иринеј уз саслужење двадесетак архијереја, велики број свештеника, монаха и вјерних, означили су историјски догађај у Пакрацу и Епархији пакрачко-славонској, почетак препорода.

Дух човјека који је рођен уз ове крајеве, одрастао уз Славонију као дио себе, предао се истински цијелим бићем за обнову повјерене му Епископије, која на сваком кораку носи ране Христове, али и силу Васкрсења Његовог. У протеклих пет година, свјedoци смо неуморног рада епископа Јована, градитељског, правног, али превасходно сабирања живе Цркве Христове. Данас манастир Јасеновац има сестринство, манастир Ораховица братство, светињу Свете Ане чува монахиња, број свештеника се удвостручио. Православна вјеронаука у школама, брига за дјецу, омладину, старе, основни

је правац јеванђелског дјелања нашег Архипастира.

Свакако, било је и тренутака стрепње, муке, борбе за напредак, али и тренутака који су однијели сваку животну бригу када смо видјели плодове рада, дјелања и обнове, превасходно великомученички Јасеновац – наше ново Косово, наш Јерусалим, који је постао истинско молитвено мјесто којем се поклатио и Патријарх васељенски г. Вартоломеј, и обновљени Саборни храм и велики дио Владичанског двора. Епископ пакрачки се вратио у свој Владичански двор, редовно богослужи у Саборном храму Свете Тројице у Пакрацу, на што смо посебно поносни. Своју службу Владика Јован носи достојанствено, храбро, према свом темпераменту и животној енергији, на понос Цркве Христове и свога народа. Препород који је у нашој Епископији започео прије пет година наставља се и даље на радост свих нас.

Вама Владико, желимо благослов Божји, животну снагу, досадашњу мудрост, а ми, Ваше свештенство непоколебиво ћемо стајати уз Вас с нашим народом, да и даље у пуноћи Цркве Христове мудро водите брод наше Епископије ка Царству Небеском, Царству Оца, Сина и Светога Духа, сада и увијек и у вијекове, вијекова, амин!

spc.rs